

عنوان مقاله:

سبک شناسی سروده های محمود درویش

محل انتشار:

فصلنامه ادب عربی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

حسن رحمانی راد - دانشجوی دوره دکتری در رشته زبان و ادبیات عربی، دانشگاه فردوسی مشهد

مرضیه آباد - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

میثم ایمانیان بیدگلی - کارشناس ارشد در رشته زبان و ادبیات عربی

خلاصه مقاله:

محمود درویش، سراینده معاصر شعر مقاومت فلسطین، بسان سراینندگان شعر سپید و آزاد فارسی، با رهایی از پابندی به وزن و قافیه شعر سنتی، سخن رانده است؛ او که دفاع از مردم ستمدیده و دشمنی با رژیم صهیونیستی بر قصایدش سایه افکنده، به اشعارش روح حماسی و مقاومت بخشیده است. در این مقاله، سروده های درویش، از نگاه سبک شناسی سیروس شمیسا و بر اساس سطوح سه گانه زبانی، فکری، و ادبی مورد بررسی قرار می گیرند؛ موسیقی برخاسته از تکرار به جای واژگان، واج آرای و توجه به اصوات حروف، دقت در وزن و تفعیه درخور، آوردن کلمات آهنگین و گاه هم قافیه، آرایه های لفظی، نوآوری در ترکیبات دلنشین، به کارگیری الفاظ غیرعربی، وفور افعال در جهت فضای پرتکاپوی شعری، ژرف نگری در تداعی معانی و اصوات برخاسته از واژگان، بازی هنرمندانه با ضمائر، تنوع در موضوعات شعری با محوریت دفاع و مقاومت، رمزگرایی، گرایش به استعاره و تشبیه در آفرینش فضای خیال پردازی، دقت نظر در طبیعت و بهره گیری از عناصر آن، از جمله مهم ترین شناسه های سبک او هستند که به آنها اشاره می گردد.

کلمات کلیدی:

محمود درویش، سبک شناسی، شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1789706>

